

## Arrest

nr. 325 876 van 25 april 2025  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GODDERIE  
Bampslaan 19  
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,  
thans de Minister van Asiel en Migratie.

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 juli 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 augustus 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 oktober 2024.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GODDERIE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 januari 2024 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van echtgenoot van T.S.J.G., die de Nederlandse nationaliteit heeft.

Op 5 juli 2024 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) inzake deze aanvraag een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing.

Op 20 juli 2024 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van echtgenoot van T.S.J.G., die de Nederlandse nationaliteit heeft.

## 2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 15 oktober 2024 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

In casu werd het volgende gesteld:

*“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet van 15 december 1980 voorziene termijn van 15 dagen, geen syntheseseminarie ingediend. Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".*

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord).

In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 25 oktober 2024 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden.

Ter terechtzitting van 22 april 2024 wordt de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd te reageren op de in de voormelde beschikking opgenomen grond.

De advocaat van de verzoekende partij verwijst naar zijn schrijven van 21 april 2025 en betoogt dat hij zijn syntheseseminarie wel degelijk tijdig heeft ingediend, met name op 18 september 2024. Hij licht toe dat hij werd uitgenodigd om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen bij schrijven vanwege de griffie van de Raad van 2 september 2024.

Het staat buiten betwisting dat verzoekende partij tijdig (op 6 september 2024) de Raad in kennis heeft gesteld van haar voornemen om een syntheseseminarie in te dienen (cf. artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet).

De advocaat van de verzoekende partij werpt ter terechtzitting op dat het schrijven van de griffie van de Raad van 2 september 2024 onduidelijk werd opgesteld waardoor hij meende over een termijn van vijftien dagen te beschikken om een syntheseseminarie in te dienen te rekenen vanaf de kennisgeving van zijn schrijven van 6 september 2024 waarin hij het voornemen kenbaar heeft gemaakt om een syntheseseminarie in te dienen en niet vanaf de kennisgeving van het schrijven van de griffie van de Raad van 2 september 2024.

Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”*

Artikel 39/81, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“In afwijking van het eerste lid en indien de artikelen 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 niet worden toegepast, noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”*

Uit een samenlezing van het derde en vijfde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet volgt dat de verzoekende partij over een termijn van vijftien dagen beschikt om een synthesesemorie in te dienen vanaf de kennisgeving van het schrijven van de griffie van de Raad. In casu dateert het schrijven van de griffie van de Raad waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd gezonden, de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de neerlegging van het administratief dossier en aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesesemorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesesemorie van 2 september 2024. Dit schrijven werd per J-BOX aan de raadsman van verzoekende partij ter kennis gebracht. Bijgevolg was de laatste dag waarop rechtsgeldig een synthesesemorie aan de Raad kon worden overgemaakt 17 september 2024, terwijl de synthesesemorie van verzoekende partij in casu dateert van 18 september 2024, dit is buiten de in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn en dus laattijdig.

Van de sanctie voor het niet tijdig indienen van een synthesesemorie, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een synthesesemorie in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119.416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt kan niet worden aangenomen dat het schrijven van de griffie van de Raad van 2 september 2024 verzoekende partij op het verkeerde been zou hebben gezet, dit geldt des te meer nu in dit schrijven wordt verwezen naar artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet zodat de raadsman van verzoekende partij de toepasselijke wetgeving kon consulteren. In geen geval toont verzoekende partij met haar betoog overmacht aan.

Aangezien de verzoekende partij in casu binnen de in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn geen synthesesemorie heeft neergelegd en de verzoekende partij verder niet aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een synthesesemorie in te dienen, kan van de sanctie voor het niet tijdig neerleggen van een synthesesemorie waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

2.4. Geheel ten overvloede wordt er nog op gewezen dat de verwerende partij ter terechtzitting er nog op wijst dat verzoekende partij op 20 juli 2024 een nieuwe aanvraag gezinshereniging heeft ingediend zodat verzoekende partij hoe dan ook geen belang meer heeft bij het thans voorliggende beroep. Uit bijkomende informatie die door de verweerder aan de Raad werd overgemaakt, blijkt dat verzoekende partij op 20 juli 2024 opnieuw een aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van echtgenoot van T.S.J.G., die de Nederlandse nationaliteit heeft.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij de gevraagde nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen vernietiging van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog steeds een belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De thans bestreden beslissing betreft de weigering van de verblijfsaanvraag die de verzoekende partij heeft ingediend op 14 januari 2024, en dit met het oog op de gezinshereniging met zijn Nederlandse echtgenote T.S.J.G.

Op 8 april 2025 heeft de verweerder aan de Raad een aantal stukken overgemaakt. Hieruit blijkt dat de verzoekende partij op 20 juli 2024 een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend in functie van dezelfde referentiepersoon, dit is haar Nederlandse echtgenote T.S.J.G. Deze gegevens worden door de raadsman van verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist.

Door het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde Nederlandse referentiepersoon en op dezelfde rechtsgrond, heeft de verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en alsnog het verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

Ter terechtzitting wordt gevraagd welk belang de verzoekende partij nog heeft bij het thans voorliggend beroep, nu uit de recente informatie van de verweerder blijkt dat de verzoekende partij op 20 juli 2024 een nieuwe aanvraag gezinshereniging in functie van dezelfde referentiepersoon heeft ingediend. Hierbij wordt geduid dat de verweerder hoe dan ook een beslissing zal moeten nemen in het kader van deze nieuwe aanvraag waarbij hij op alle thans voorliggende elementen zal moeten antwoorden.

De Raad wijst erop dat de vernietiging van de thans bestreden weigeringsbeslissing slechts tot gevolg kan hebben dat de verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de eerdere verblijfsaanvraag van 14 januari 2024. De verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om de verblijfsaanspraken van de verzoekende partij te beoordelen in het licht van de nieuwe aanvraag van 20 juli 2024, gelet op het feit dat hij andermaal door de verzoekende partij werd gevat. Het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van haar Nederlandse echtgenote T.S.J.G., houdt aldus op zich reeds een gewijzigde omstandigheid in die de vraag doet rijzen of de verzoekende partij uit de gebeurlijke nietigverklaring van de bestreden beslissing nog een concreet en zeker voordeel kan putten. Het is dan aan de verzoekende partij om concreet toe te lichten op welke wijze zij, gelet op de gewijzigde omstandigheden, alsnog meent een concreet voordeel te kunnen halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing.

Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verzoekende partij betoogd dat indien de thans bestreden beslissing op goede gronden genomen zou zijn, het niet nodig was geweest om een volgende aanvraag in te dienen.

De advocaat van de verweerder stelt ter terechtzitting dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij het thans voorliggende beroep gelet op de nieuwe aanvraag.

Het betoog ter terechtzitting dat het belang behouden blijft aangezien het niet nodig zou zijn om een nieuwe aanvraag in te dienen indien de thans bestreden beslissing op goede gronden genomen zou zijn, volstaat niet om een concreet actueel belang aan te tonen.

De eventuele vernietiging van de bestreden weigeringsbeslissing kan er in de gegeven omstandigheden slechts toe leiden dat de verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de (eerdere) verblijfsaanvraag, dit terwijl hij thans opnieuw door de verzoekende partij werd gevat.

Ingevolge verzoekers nieuwe aanvraag moet de verweerder hoe dan ook uitspraak doen over het verblijfsrecht waarop de verzoekende partij zich ook in de thans voorliggende aanvraag had beroepen, zodat de gebeurlijke nietigverklaring van de bestreden beslissing van 5 juli 2024 niet tot een ander resultaat kan leiden. Indien de verweerder inzake de nieuwe aanvraag van 20 juli 2024 opnieuw een weigeringsbeslissing treft, kan de verzoekende partij tegen deze nieuwe beslissing bovendien de rechtsmiddelen aanwenden die haar ter beschikking staan, zodat een eventuele onwettigheid van de motivering van de beslissing over de

nieuwe aanvraag van verzoekende partij alsnog kan worden vastgesteld (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

De verzoekende partij doet bijgevolg niet langer blijken van het vereiste actueel belang (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c) en dit nog los van de vaststelling dat zij niet tijdig een synthesememorie aan de Raad heeft overgemaakt.

Het beroep is niet ontvankelijk.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig april tweeduizend vijftientwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter.

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU